

46

*En ganske
almindelig
pige*

Den lille Melodi

Tekst og Musik:
Jens Dennyow

Hør hvor der er fuld af Poesi, og Rytme i den Lil-le Me-lo-di, Ti er

Musik, det er saa ofte bare trut og trat,
og dit og dat, og skrig og skrat,
meget tit kan man jo næppe høre Melodien,
men denneher er fin:

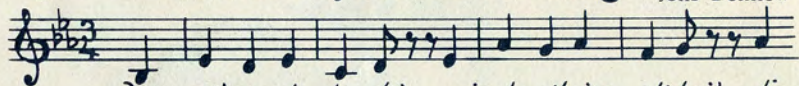
Vi vil gerne synge, de'e fordi
vi godt kan li' — den lille Melodi,
og vi haaber ogsaa paa at De
kan li' den søde lille Melodi.
Hør hvor den er fuld af Poesi,
og Rytme i — den lille Melodi,
vi er næsten sikre paa at De
kan li' den søde lille Melodi.

Men hvis ikke at De synes, der er noget sær-
ligt ve'en,
ja saa maa vi se om ikke der sku' fin's en
bedre een,

men vi tror nu bare nok at vi,
dog bedst kan li' — den lille Melodi,
og vi haaber ogsaa paa at De
kan li' den søde lille Melodi.

Englisch Waltz. Du si'er, du kan li' mig

Tekst og Musik:
Jens Dennyow

Du si'er du kan li' mig du vil jeg skal gi' dig

Jeg har mine Ønsker og Længsler,
der'r navnlig een Drøm, der mig fængsler,
de'e bare tre Ord, du skal sige frit,
en lille Sætning — det er da saa lidt.
Du si'r du kan li' mig,
du vil, jeg skal gi' dig
mit Liv og min Tro og mit Hjerte,
og jeg ved, at du si'r, at af alle paa Jord
er det mig og kun mig, du har givet dit Ord.
Der'r bare een Sætning, du aldrig faar sagt, den
betyder Alverden for mig,
aah, gid du vil sige, blot en eneste Gang: Jeg
elsker dig.

Musiken er udkommet paa Alfred Thorsings Musikforlag, København,
og faas i enhver Musik- og Boghandel Landet over.

Den danske Lystspil-Film

EN GANSKE ALMINDELIG PIGE

af Børge Müller

Instruktion:

Alice O'Fredericks og Lau Lauritzen

Tonemester: Poul Bang

Musik og Sangtekster: Jens Dennyow

Kostumer: Uffe Brydegaard

Pelsværk: Birger Christensen

PERSONERNE:

Poul Hansen, Filmjournalist ved Morgenbladet .. Lau Lauritzen
Lassen, hans gode Ven, Kriminalreporter ved
samme Blad Ib Schønberg
Frederikke, Redaktør af Husmoderrubrikken .. . Sigrd Horne Rasmussen
Tove Jørgensen, Kontordame Bodil Kjer
Grete, hendes Søster Gerda Neumann
Frøken Stjerneborg Clara Østø
Peter, Tove og Gretes Bror, Musiker Hans Ulrik Neumann
Bogholder Thomsen Kjærulff-Schmidt
Højer, Instruktør ved »Bio-Film« Gunnar Lauring
Direktøren for »Bio-Film« Jon Iversen
Else Lind, Skuespillerinde Tut Kragh
Lassens Tante Helga Frier

En ganske almindelig Pige

Det begynder ganske tilfældigt. To Journalister fra »Morgenbladet«, Kriminalmedarbejderen Lassen og Filmmedarbejderen Poul Hansen, bliver paa Forperronen af en Sporvogn blandet ind i en Diskussion om Filmstjerner, og en ældre Dame, der aabenbart ikke kender noget videre til Film, spørger, om det da er en ganske almindelig Pige.

Lassen sætter hende paa Plads med en Bemærkning om, at hvis den paagældende Filmskuespillerinde havde været en ganske almindelig ung Pige, var hun aldrig kommet til Filmen. Og saa slaar en Idé ned i Filmjournalisten Poul Hansen.

Hvorfor skulde en almindelig ung Pige ikke kunne gøre sig som Filmstjerne? Han farer hjem paa Redaktionen, ringer Direktøren for Filmselskabet »Bio-Film« op, som han ved netop er paa Jagt efter en ung Pige, der kan spille Hovedrollen i Selskabets næste Film, og i Løbet af Samtalen faar han truffet Aftale om, at »Morgenbladet« skal udskrive en Konkurrence for at finde den almindelige unge danske Pige, som kan spille Hovedrollen i »Bio-Film« næste Film.

Næste Morgen bringer Bladet Meddelelsen som Forsidestof. Byen over bliver Konkurrencen Dagens Samtaleemne, paa Fabrikker, i Butikker og paa Kontorer faar unge Piger travlt med at diskutere deres Chancer.

Paa et bestemt Kontor sidder en ganske almindelig ung Pige, Tove Jørgensen, og skriver paa Maskine. Hun er meget hemmelighedsfuld med det, hun skriver, og Bogholder Thomsen er meget nysgerrig efter at faa at vide, hvad det er, hun skriver. Da han hører, at det er en Anmeldelse til »Morgenbladet«s Konkurrence, bliver han meget nedtrykt. For hvis Tove Jørgensen bliver Filmskuespillerinde, saa vil hun sikkert aldrig mere se til den Side, hvor han er, og det vil Thomsen være meget ked af, for han interesserer sig ikke saa lidt for den lille Tove Jørgensen.

Da Tilfældet lægger alting til Rette, saa Thomsen faar betroet at lægge Tove's Brev til »Morgenbladet« i Postkassen, føler han sig et Øjeblik fristet over Evne. Han lader Brevet ligge i sin Lomme, og næste Dag paa Kontoret kaster han Brevet i Papirkurven.

Men Tove kender Thomsen. Hun kan se paa ham, at han har en daarlig Samvittighed. Hun fritter ham ud om, hvad der er i Vejen, og fortæller til Thomsens store Forbavselse og Lettelse, at det er sin Søster Grete's Billede, hun har sendt ind til Konkurrencen. Men Thomsen maa love ikke at sige det til nogen, for Søsteren maa ikke vide noget om det. Naturligvis bliver Thomsen ulykkelig over, at han har kastet Brevet bort. Men efter mange Genvordigheder lykkes det ham at faa det fundet frem fra Skarnkassen, hvor Papirkurven er blevet tømt, og i sidste Øjeblik personlig at faa det afleveret paa »Morgenbladet«s Redaktion.

Ude i Direktionskontoret paa »Bio-Film« gaar Bølgerne højt. Instruktor Højer har et større Opgør med sin Direktør. Det viser sig,

at Direktøren har indvilliget i denne Konkurrence, uden at Højer havde Anelse om det. Og nu havde Højer ellers lige fundet den unge Pige, man søgte. Det er en ung Skuespillerinde, Else Lind, som Højer, efter alt at dømme, har en vis rent personlig Interesse i at faa frem. Men sket er sket. Direktøren holder paa sit. Konkurrencen er udskrevet, saa maa den ogsaa føres til Afslutning.

Paa »Morgenbladet«s Redaktion er Lassen og Poul Hansen travlt optaget af at sortere de mange Billeder, der strømmer ind. Efter nogle Dages Forløb naar de saa vidt, at Billederne af de ti bedste kan forelægges for Direktøren for »Bio-Film«. Mellem disse ti er ogsaa Billedet af Tove Jørgensens Søster, Grete Jørgensen.

Højer ser paa Billederne uden større Interesse. Men der bliver truffet Aftale om, at de ti udvalgte skal prøvofilmes. Højer gaar med de ti Billeder hen til Vinduet, og her ser han sit Snit til at bytte Grete Jørgensens Billede om med et Billede, han tager op af sin Lomme. Det er Billedet af Else Lind, han omhyggeligt anbringer i Bunken, mens han lader Grete Jørgensens Billede forsvinde i sin Lomme.

Nogle Dage efter er der Prøveoptagelse paa »Bio-Film«s Ate-lierer. Alle Aspiranterne falder igennem, undtagen Else Lind, som Højer ganske naturligt er meget begejstret for. Men hvem der ikke er begejstret, er Poul Hansen. Han forstaaer slet ikke, hvorfor Grete Jørgensen overhovedet ikke er kommet med til Prøveoptagelserne, og han mindes ikke, at han har set Else Linds Billede blandt Indsenderne til Konkurrencen. Der maa stikke noget under, og Poul Hansen beslutter sig til at faa en Klaring paa, hvordan det hele hænger sammen.

Længe maa han søge forgæves, men en Aften, da han og Lassen staar i en Sporvogn, faar han Øje paa en ung Pige, hvis Ansigt han mener at kunne kende, han kan blot ikke huske hvorfra. Pludselig slaar det ned i ham. Det er jo Grete Jørgensen, Pigen, han havde troet, vilde vinde Konkurrencen.

Han gaar hen og spørger hende, om hun har været til Prøveoptagelse paa »Bio-Film«. Hun fatter ikke et Ord af det hele og tror, at Poul Hansen er en paatrængende Herre, som hun beder Konkunktøren sætte af. Langt om længe lykkes det imidlertid Lassen og Poul Hansen at faa hende med op paa »Morgenbladet«s Redaktion.

Poul Hansen sætter sig til Skrivemaskinen og giver sig til at underkaste hende et veritabelt Trediegradsforhør. Han fortæller hende om Billedet, der blev bragt op paa Redaktionen af en Mand ved Navn Thomsen med Skilning i Midten, Overskæg og Brilller, og lidt efter lidt gaar et Lys op for Grete. Det maa være hendes Søster Tove, der har sendt Billedet ind. Poul Hansen giver hende Bsked om at ringe efter Tove og bede hende straks komme op paa Bladet. Tove kommer, og inden de to unge Piger har forladt »Morgenbladet«, har de givet Løsningen paa, hvordan Grete's Billede er havnet paa Bladets Redaktion. Men der er endnu et Mysterium at løse. Hvorfor er Grete Jørgensen ikke blevet prøvofilmset? Poul Hansen vil have dette her opklaret.

Han skriver en Artikel med Næb og Klør og forlanger ren Bsked fra Filmselskabet paa, hvad det i Grunden er, der er foregaaet.

Med største Forbavselse læser »Bio-Film«s Direktør næste Morgen Poul Hansens Artikel.

Han forstaar ikke et Muk af det hele. Højer bliver taget i Krydsforhør og maa gaa til Bekendelse og indrømme, at han har forbyttet Grethe's og Else Linds Billeder. Ret skal være Ret. Direktøren sender et Brev til »Morgenbladet«s Redaktion, hvori han meddeler, at de to Billeder ved en beklagelig Fejltagelse er blevet forbyttet, men selvfølgelig skal Grethe Jørgensen have sin Chance. Hun kan komme til Prøvefilmning næste Søndag.

Oppe paa Redaktionen sidder Frederikke inde paa Pouls Kontor, da han faar Brevet. Da hun ser den Interesse, Poul viser Grete Jørgensen, kommer Skinsygen op i hende, og pludselig spørger hun Poul, om han overhovedet tror, Grete Jørgensen egner sig til at filme. Gør hun ikke det, er baade Poul og Bladet uhjælpelig til Grin.

Det har Poul slet ikke tænkt paa. Han faar fat i Lassen, og sammen farer de af Sted til Gretes Lejlighed. Poul gaar lige til Sagen og spørger, om hun kan noget. Grete forstaar ikke, hvad han mener, men inden der er gaaet mange Minutter, er Lassen og Poul i fuld Gang med at forsøge at indvie Grete i den højere dramatiske Kunst. Resultatet er rædselsfuldt. Men Lassen kommer til Undsætning. Han har en gammel Tante, der er tidligere Skuespillerinde, og som for Tiden giver Undervisning. Hun bliver kaldt til Undsætning, og i de følgende Dage bliver Grete herset igennem fra Morgen til Aften.

Endelig kommer den store Dag, hvor Prøveoptagelsen skal finde Sted. Det er Søndag Morgen. Hun og hendes Bror Peter har instuderet en Vise, som skal synges ved Prøven.

Hele Selskabet tager ud paa »Bio-Film«, hvor alt er klar til Optagelsen. Foruden Direktøren og Instruktør Højer er ogsaa Else Lind kommet for at se, hvad hendes Rivalinde kan præstere. Grethe og Peter synger den lille Sang, de har instuderet, og da de er færdige, klapper Else Lind begejstret og roser Grete for Præstationen. Ingen forstaar, hvorfor hun er saa imødekommende mod sin Rivalinde, men Løsningen kommer, da Else Lind fortæller, at hun Dagen før er blevet forlovet. Hendes Kæreste har givet hende Valget mellem Filmen og ham, og saa har hun valgt ham. Vejen er fri. Else Lind trækker sig tilbage, og Grete faar sin Chance.

Dagene gaar med Slid og Slæb ude paa »Bio-Film«s Atelierer. Om Aftenerne gaar Poul og Grete ud sammen til stor Sorg for lille Tove, som helt har glemt sin stakkels Thomsen og er blevet vanvittig forlovet i Poul. Og oppe paa »Morgenbladet« plages Frederikke af Skinsygens Kvaler, hvergang hun hører Poul træffe en ny Aftale med Grete.

Den eneste, der gaar rolig og uanfægtet rundt midt i det hele, er Lassen. Han bruger sine Øjne og Øren og bestemmer sig til at bringe Orden i den almindelige Forvirring paa sin egen Maade.

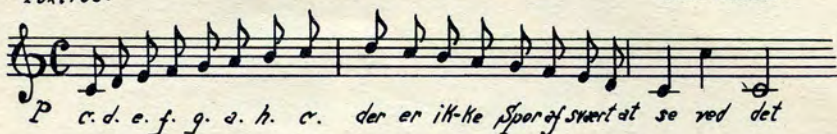
Den Aften Premiøren skal finde Sted, er hele Selskabet samlet i Grete's Lejlighed. Her viser det sig, hvordan Lassen paa sin egen Maade har lagt alt til Rette, saa den almindelige Forvirring, der er opstaaet i de unge Menneskers Følelser for hinanden, bringes i Orden.

Foxrot.

Tonernes ABC

Tekst og Musik :
Jens Dennow

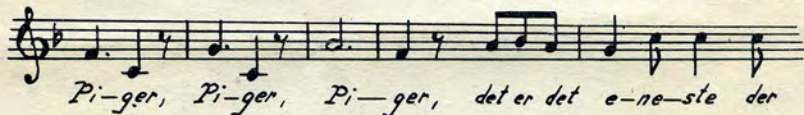

Nogle Komponister klager, det er svært at hitte paa,
det er svært at bytte om paa Tonerne, der er saa faa,
alt hvad der kan komponeres det er allerede gjort,
deres Slid og deres Stræben syn's de nytter ikke stort,
men det er klart som Blæk, hvad de skal gøre ved det,
de skal lære deres Toners abc:
cdefgahc der er ikke Spor af svært at se ved det,
det er ganske ligete', det er Tonernes abc.
Det bli'r meget lett're af, at man skal te' og se og ta'
det høje C, eller se det høje Tag,
det bli'r man kun fornøjet af.
Tonerne de gi'r sig sely, naar bare at man ve'
naar og hvor at man skal ta' dem fra,
der er ikke Spor af svært og vanskeligt ved de'
man skal bare ta' fra en Ende a'
cdefgahc der er ikke Spor af svært og se ved de'
det er ganske ligete', det er Tonernes abc.

Six Eight

Piger, Piger, Piger

Tekst og Musik :
Jens Dennow

Om Morgnen strømmer Københavnerinden til sit Job,
Piger, Piger, de maa skam tidligt op,
for Københavnerinden præger helt Trafikkens Flod,
pr. Sporvogn, pr. Bus, pr. Cykel, pr. Tog ja, mange endog
pr. Fod,
men Billedet forandres helt naar Klokken den bli'r fem,
saa vender hele Strømmen om, for saa sku' de gerne hjem,
Piger, Piger, Piger det er det eneste der duer,
om det er Frøkner eller Fruer, Piger, Piger, Piger,
der er Bypiger, Sypiger, slanke Pi'er, ranke Pi'er og Pusselanke
Pi'er.

Piger, Piger, Piger,
Piger, det er nu no'et for sig, og det er ogsaa no'et for mig,
Piger, Piger, Piger, der er Strandpiger, Landpiger, Sandpiger,
Vandpiger, Peppiger med tju hej,
de cykler, promenerer, de spadserer og de gaar,
de pudser, smukkeserer sig, faar krøllet deres Haar,
Piger, Piger, Piger, ualmindelige Pi'er og almindelige Pi'er,
og ualmindlig almindlige Pi'er.

